

[tässä](#). Julkaisemme joitakin vastauksia seuraavissa numeroissa.

Tilaa uutiskirjeemme

Haluatko osallistua oppimismatkallemme? [Tilaa uutiskirje!](#) Uutiskirje julkaistaan kahdesti vuodessa helmikuuhun 2023 asti..

Formatiivinen arviointi avainasemassa koronapandemian aikaisen etäoppimisen jälkeenkin

Etä- ja monimuoto-oppimisen aikana kouluissa painotettiin enemmän formatiivista arviointia ja oppimisprosessia. Se selviää piakkoin julkaistavasta European Schoolnetin raportista, joka käsittelee koronapandemian vaikutuksia kouluissa (saatavilla [tässä](#) julkaisun jälkeen). Raportissa Marco Montanari Euroopan komission yhteisestä tutkimuskeskuksesta (JRC) korostaa, että formatiivinen arviointi tulee olemaan avaintekijä sulkuaikojen aiheuttamien oppimisaukkojen selvittämisessä tulevana kuukausina. Hän on yksi [Yhteisen tutkimuskeskuksen \(JRC\) Science for Policy -sarjaan](#) kuuluvan [What did we learn from schooling practices during the COVID-19 lockdown? Insights from five EU countries](#) -raportin laatijoista. Sarah Howardin (University of Wollongong, Australia) mielestä nyt on tärkeämpää kuin koskaan tietää, missä oppilaat ovat oppimismatkallaan. Hänen mukaansa suurena ongelmana on se, että monet opettajat eivät osaa käyttää formatiivista arviointia oikealla tavalla tai se tuntuu heistä oudolta. Opettajat tarvitsevat parhaan käytännön esimerkkejä, ja formatiivisesta arvioinnista pitäisi tulla osa laajempaa tulevaisuuden koulutusvisiota. Sarah Howard on yksi [One-size does not fit all: Towards an adaptive model to develop preservice teachers' digital competencies](#) -raportin laatijoista.

Miltä arvioinnin tulevaisuus näyttää koronapandemian jälkeen? Haluamme tutkia tätä kysymystä jatkuvasti lukijoiden kanssa! Haluaisitko jakaa kokemuksesi ja näkemyksesi tästä aiheesta? Kerro meille siitä [tässä!](#)

Miten positiivisen palautteen kulttuuria voi edistää koulussa?

Rehtori **Marc van Dongen** sekä opettaja ja ryhmänvetäjä **Florian Allaart** toiseen asteen [Augustinianum](#) -koulusta Eindhovenin kaupungissa Alankomaissa kertovat, miten he edistävät positiivista palautetta omassa koulussaan. Oppilaiden oppimisprosessista ”*pitäisi tulla heidän omansa, ei meidän*”, he selittävät. Siten oppilaat tuntevat suurempaa vastuuta omasta kehityksestään. Palautekulttuuria tulisi kehittää paitsi oppilaiden, myös koulun johdon keskuudessa ja kaikkien koulussa työskentelevien kanssa.

”*Jos me koulujen johtajat emme toimi sen mukaisesti, opettajat ja oppilaat eivät ota meitä vakavasti. Koulujen johtajina meidän on elettävä omien oppiemme mukaan*”, painottaa Marc van Dongen. Miten rehtorit voivat nivoa palautteen aidosti koulun kulttuuriin? Opettajat voivat saada koulutusta palautteen antamiseen oppitunnilla ja siihen, miten oppilaille annetaan enemmän vastuuta ja vaihtoehtoja. Tämä on ”helppo” osa, jonka voi oppia tai jota

voi kehittää. Mutta jos asiassa halutaan todella edetä, rehtorien on kannustettava opettajia vastaanottamaan palautetta toisiltaan ja oppilailtaan. Rehtorien on myös pyydettävä opettajilta palautetta omasta johtajuudestaan, kuunneltava sitä ja ryhdyttävä sen mukaisiin toimiin.

Miten rehtorit voivat käynnistää muutoksen omassa koulussaan? Augustinianum-koulun johto asettaa ensin tavoitteen ja ajan, milloin tavoite halutaan saavuttaa. Sitten he pyytävät opettajaryhmää laatimaan suunnitelman tavoitteen saavuttamiseksi. Koulun johto antaa konkreettisempia ideoita vain, jos opettajilla on vaikeuksia kehittää omia ideoita. ”*Meidän koulussamme ja Alankomaissa yleensä opettajille ei mielellään määrätä, mitä heidän pitää tehdä. Kun opettajat ottavat omistajuuden muutosprosesseista, he ovat innostuneempia ja tehokkaampia*”, Marc van Dongen toteaa.

Maaesittely - digitaalinen formatiivinen arviointi Suomessa

Vuoden [2014 opetussuunnitelman perusteet](#) toivat käytännön muutoksia, kuten ilmiöpohjaisen oppimisen (tai tutkivan oppimisen), laaja-alaisen osaamisen ja uudet arviointikäytännöt. Ne otettiin ensimmäiseksi käyttöön vuosiluokkien 1–4 osalta ja vuonna 2019 lopulta myös 9. luokalla. Kunnat ja muut opetuksen järjestäjät laativat yhdessä opettajien kanssa paikalliset opetussuunnitelmat, joissa opetussuunnitelman perusteet tarkennettiin paikallisiin tarpeisiin sopiviksi.

Vuoden 2020 uudistetussa arviointiluvussa esiteltiin useita [valtakunnallisia ohjeita](#), ja tammikuussa 2021 lisättiin perusopetuksen uudistetut arviointikriteerit. Uudistetun arviointiluvun päätarkoituksena oli luoda selkeä ero formatiivisen ja summatiivisen arvioinnin välille. Sen aikaisemmat versiot eivät kuvanneet arviointia tarpeeksi selkeästi, mikä aiheutti vaikeuksia sen käyttöönotossa paikallisella tasolla.

Vuoden 2020 uudistetussa arviointiluvussa formatiivinen arviointi määritetään arvioinniksi, joka ohjaa ja kannustaa opiskelua oppimistavoitteet huomioiden. Se auttaa oppilaita ymmärtämään omaa oppimistaan, tunnistamaan omat vahvuutensa ja heikkoutensa ja parantamaan työskentelyään saavuttaakseen eri oppiaineille asetetut tavoitteet. Luvussa todetaan, että formatiivisen arvioinnin tulee olla osa päivittäistä opetusta.

Vuonna 2020 päivitetty arviointiluku on otettu hyvin vastaan opettajien ja muiden ammattilaisten keskuudessa. Päivitettyssä versiossa tehtiin selväksi, että opettajien ei odoteta arkistoidun formatiiviseen arviointiin liittyvää materiaalia, mikä olisi vienyt paljon aikaa.

Kolme kysymystä oppimisesta ja arvioinnista

Haastattelussa Eszter Salamon

Oletko oppimisen ja arvioinnin ammattilainen ja haluaisitko esiintyä tässä? [Kerro meille.](#)

1. Miten vanhemmat voivat parhaiten tukea lastensa oppimista?

Vanhempien on tärkeintä ymmärtää, että oppimista tapahtuu koko ajan ja kaikkialla. Olisi parasta, jos vanhemmat voisivat arvostaa kaikkea oppimista eikä vain kouluarvosanoja. Heidän on annettava lastensa epäonnistua ja yrittää uudelleen. Oppimista ei tue se, että asiat tehdään lasten puolesta. Jos vanhemmat antavat esikuvan näyttämällä, että myös he oppivat jatkuvasti, se toimii esimerkkinä ja auttaa lapsia kehittymään elinikäisiksi oppijoiksi, joka on nykyisin välttämätön taito. Kaikkien vanhempien on tärkeää ymmärtää, että he ovat lastensa oppimista tukevia kasvattajia, mutta heidän on myös tehtävä selvä ero sen oppimisen välillä, mitä koulu edistää ja mitä he itse tukevat. Kaikkien vanhempien pitäisi ymmärtää, että he voivat tukea lastensa oppimista omasta koulutustaustastaan huolimatta. Heidän roolinsa ei ole tukea kouluopetusta.

2. Onko koronapandemia muuttanut vanhempien roolia oppilaiden oppimisessa, ja minkä näistä muutoksista haluaisit jäävän pysyväksi?

Useammat vanhemmat ovat tulleet tietoisemmiksi omasta kasvattajan roolistaan ja siitä, miten se eroaa opettajan roolista. Yhä useammat vanhemmat tiedostavat, että nykyinen koulu ei toimi ja että opetussuunnitelmia ja metodologioita pitäisi uudistaa. He myös ymmärtävät paremmin, miten heidän omasta kouluajastaan poikkeavat menetelmät voivat olla tehokkaampia. Tutkimuksemme osoittaa selvästi, että vanhemmat haluavat osallistua oppimisprosessiin yhtä paljon kuin koulusulkujen aikana ja olla mukana uudenlaisen koulun kehittämisessä, mutta he eivät missään nimessä halua tehdä opettajien työtä, josta he veronmaksajina (ja koulumaksujen maksajina) maksavat.

3. Miten päättäjät ja/tai koulut voivat paremmin tukea vanhempia?

Hallituksilla on velvollisuus antaa vanhemmille apua lastenkasvatustehtävässä, kuten YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 18 artiklassa on määritetty. Tämän velvollisuuden täyttämisen tulisi perustua tarvearviointiin, ei oletuksiin tai poliittisiin tavoitteisiin, ja johtaa joustavampiin ja monipuolisempiin säännöksiin. Hallitusten pitäisi myös tunnustaa kasvatus virallisesti yhteiskunnalliseksi panokseksi ja tarjota vanhemmille esimerkiksi joustavia työehtoja ja ylimääräistä palkallista vapaata. Kouluilla tulisi olla runsaasti motivaatiota ja myös virallinen velvoite osallistua vanhemmat koulun johtajuuteen ja kouluelämän kaikkiin puoliin – samalla, kun oppilaiden osallistuminen varmistetaan – ja niiden pitäisi saada siihen koulutusta, valmennusta, mentorointia ja muuta tukea. Lisäksi on varauduttava vanhempien valtaistamiseen vanhempien järjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen kautta.

Eszter Salamon on [Parents International](#) -organisaation johtaja. Stichting IPA (Parents International) on perustettu tukemaan vanhempia kaikkialla maailmassa, niin että vanhemmista kehittyy vaikuttajia, jotka auttavat lapsiaan kasvamaan onnellisiksi ja terveiksi 2000-luvun kansalaisiksi.

Tietoa uutiskirjeestä

Pyrimme antamaan uutta tietoa oppilaiden oppimisesta ja arvioinnista digitaalisilla välineillä helppona ja osallistumaan innostavassa muodossa. Kutsumme lämpimästi kaikkia uutiskirjeen lukijoita osallistumaan uutiskirjeeseen omilla mielipiteillään ja kysymyksillään – oletpa sitten aiheen asiantuntija tai noviisi! Kuulostaako se kunnianhimoiselta? Haluaisitko meidän käsittelevän tiettyä kysymystä? Voit antaa meille [palautetta uutiskirjeestä nimettömänä](#) ja kertoa meille, mitä voisi vielä parantaa.

Seuraavassa numerossa:

- Miten oppilaat ja vanhemmat saadaan osallistumaan koulun palautekulttuuriin?
- Jan Peter van Irsel, alankomaalaisen Augustinianum-koulun entinen oppilas, kertoo oppimista ja arviointia koskevista näkemyksistään.
- Maaesittelyssä Portugali.

Tietoa Assess@Learning-hankkeesta

Haluatko tietää enemmän hankkeesta? Lisätietoja on [verkkosivuiltamme](#).

Powered by

Contact us

Visiting address

Rue de Trèves, 61 (3rd floor)
1040 Brussels
Belgium
www.eun.org

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.